ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 24 МАЙ 1925 ГОД. БРОЙ 93.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и имении дни по 50 л., за скръбни—100 лева.

Официални обявления по 1·50 лв. на □ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Рѫкописи не се връщатъ.

Г-ца Пенка п. Атанасова
и
Русчо х. Русевъ
(аптекарь)
ВѢНЧАНИ.
гр. Ямболъ, 17 май 1925 год.

Г-ца Пенка Петрова х. Николова
и
Г-нъ Панайотъ Сл. Кермедчиевъ
членъ отъ фирмата Сл. Кермедчиевъ & Синове
СГОДЕНИ.
Сливенъ Ямболъ

Г-ца Естеръ М. Барухъ
и
Г-нъ Бенеаминъ Б. Калдеронъ
Ще се вѣнчеятъ на 31 май, 4 часа следъ обѣдъ, въ Израилската Синагога.
Ямболъ. Ямболъ.
1—2

Д-ръ НИКОЛА ГЕРГАНОВЪ
бивши II Ямболски Мирови Сѫдия, досегашенъ членъ на Ямболския Окрѫженъ Сѫдъ,
се установи АДВОКАТЪ въ гр. Ямболъ.
Писалище площадъ „Освобождение“, въ зданието на Пенко Аладжовъ, срещу кафене „Сливенъ“. 2—5

Д-ръ ИВ. БОЯДЖИЕВЪ
гр. Ямболъ, улица „Раковска“ № 23.
Известява, че нареди у дома си
РЕНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ,
съ който почна да работи, като прави прегледи, фотографирания и лѣчения.
Гр. Ямболъ, 2 май 1925 год. 4—5

ТРАКТОРИ „ФОРДЗОНЪ“
Автомобили и камионетки „ФОРДЪ“

Винаги готови на складъ и всички резервни части за тѣхъ на конкурентни цени и най-либерални условия на плащането. Доставка на всѣкакъвъ видъ земледѣлски машини.

При А. Малиновски, ул. «Търговска», въ кантората на г-нъ П. Чолаковъ — Ямболъ.

Вещи механици винаги на разположение на г. г. клиентитѣ.

Предупреждавамъ всички купувачи, че има нѣколко самозвани представители на «ФОРДЪ», които не сѫ въ положение да доставятъ истински ФОРДОВИ фабрикати, и които рекламиратъ въ вестницитѣ само за заблуждение. Длъжа сѫщо да съобща, че азъ съмъ единствения упълномощенъ представитель въ Ямболъ на заводитѣ Линколнъ Фордъ Фордзонъ.

А. МАЛИНОВСКИ-упълномощенъ представитель на

Ford
THE UNIVERSAL CAR

Давамъ подъ наемъ

Единъ дюкянъ съ всичкия мобелъ, находящъ се на улица «Бургаска» № 29. 1—3

Споразумение при Панайотъ Аневъ.

З. Измиревъ.

СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ.

Никой не ще отрече, че единственниятъ истински учредитель, двигатель и рѫководитель за всѣки народъ е не толкова силата на живата му речь, а главно — неговата благотворна писменость. Тя е лозунгътъ за всѣко добро и разумно народоначинание. Та какъ иначе биха могли да се очертаятъ блѣскавитѣ прояви на единъ народъ, ако неговата интелектуална сила не се вижда писана нигде, ако вѣковната му дейность системно не се запазва и предава отъ поколение на поколение за черпене поука и назидание.

Великъ е народътъ съ богата своя писменность, но за това пъкъ велики сѫ и ония негови мѫдреци, виновници за неговата появя.

Българския народъ съ трепетно отъ радость сърдце и изъ бликъ на най-благородни чувства трѣбва да си спомня винаги за творителитѣ на неговата писменность.

КИРИЛЪ и МЕТОДИЙ....

Две най свѣтли имена въ историята на България, въ историята на славянството.

Кой ги не познава, кой не благоговѣе предъ тѣхната паметь?

На единъ народъ дивъ, варварски, който пишеше съ рѣзки на ръбоши, тѣ дадоха възможность да тръгне изъ новъ пѫть, тѣ сами го насочиха изъ него, тѣ му дадоха най-необходимото условие на напредъка. Водими отъ най-възвишенъ патриотизъмъ, да спасятъ своитѣ сънародници отъ денационализиране, създадоха българската азбука, българската книга. Св. Кирилъ и Методий не бѣха само учители, тѣ бѣха общественици. За тѣхъ родната просвѣта бѣше средство да спасятъ националната ни самостойность. Методътъ на войната, кървавиятъ методъ на меча, тѣ замѣниха съ метода на просвѣтата.

Хиляда години се изминаха отъ тогава, но и днесъ тѣ съвсемъ не принадлежатъ къмъ миналото и днесъ тѣхното име е нераздѣлно свързано съ въпроситѣ, стремежитѣ и дори страститѣ на славянския свѣтъ. Въ древностьта ние нѣмаме подобенъ примѣръ. Трудоветѣ имъ принадлежатъ еднакво на всички славяни. Македония и България съ пълно право ги наричатъ български просвѣтители.

Творчеството на двамата братя бѣ подвигъ на великата идея за обединение на славянството върху почвата на общи културни интереси, за укрепване връзкитѣ между тѣхъ, — връзки трайни и надеждни. Когато по онова време се мислеше, че само на три езика може да се извършва богослужението и да се проповѣдва св. Писание, Св. Кирилъ и Методий почнаха своята мисия съ превода на св. Писание и богослужебнитѣ книги на славянски езикъ и благодарение на това славянската народна речь доби право, съ каквото се ползва народната речь днесъ въ католическата черква.

Славянитѣ трѣбва съ сърдеченъ трепетъ да тачатъ паметьта на своитѣ първоучители и съ умиление да произнасятъ тѣхнитѣ имена. Това е дългъ на всички славяни, а особенно неотмѣненъ дългъ на ония между тѣхъ, които могатъ съ гордость да считатъ Св. Кирилъ и Методий или едного отъ тѣхъ, за непосредственъ участникъ въ създаването на своята родна културна история, на своята народна просвѣта, защото днесъ безъ колебание може да се признае, че тази велика честь се пада на насъ — българитѣ.

Колко скѫпоценно е за насъ дѣлото на двамата учители, може да видимъ отъ това, че повече отъ 112 милиона православни християни слушатъ словото Божие изъ текстоветѣ, които Солунскитѣ братя прѣвели и обяснили. Историята, която има най-силна паметь, която всѣкога върви съ времето и съ идеитѣ, безъ да се спира върху произхода на равноапостолитѣ, е изпълнила своя дългъ къмъ тѣхъ, като е отдѣлила най-широко и най лично мѣсто за тѣхнитѣ велики дѣла — апостолски и творчески.

КИРИЛЪ и МЕТОДИЙ....

Творци на българската азбука, създатели на славянската писменность, сѫ нашата национална гордость, защото

И ние дадохме нѣщо на свѣта
И на вси славяни книга да четатъ....

Това сѫ първитѣ пламъци, що замъждукаха въ непрогледната тъмнина на миналото, на вѣковетѣ. Двѣ свещички, коитоурагани не можаха да изгасятъ, двѣ искрици, отъ които се понесе широко изъ свѣта прогреса, бѫдащето на славянството. Това сѫ великитѣ труженци за истинското просвѣтно възвеличаване на отечеството ни, сияйната паметь на които чествуваме ежегодно на 24 (11) май. Какви трепети възбужда въ всѣка българска душа тоя праздникъ, каква зариста, чиста мила радость лъхва възъ насъ отъ тоя день, заедно съ миризмитѣ на розитѣ, люляка и здравеца. Защото него день сме се родили за животъ като културна нация, него день ние сме започнали да пишемъ и четемъ книгата на своя животъ, на своята история. Него день българския народъ получи ключа, съ който отключи съкровищницата на своя творчески духъ, който ключъ се предава отъ поколение на поколение.

Мѫчно е да се каже кой пръвъ и отгде именно и какъ се е догадилъ да възкреси, умрѣлия презъ дългитѣ вѣкове на робството, праздникъ. Преди 1850 год. имаме въ България училище Кирилъ и Методий. (Презъ тоя вѣкъ българския народъ избира праздника св. Кирилъ и Методий като праздникъ за манифистация на българското национално обединение, като знаме на свободата и просвѣтата. Какъ народа ни узрѣва за подобни праздници на единство и идеализъмъ, свидетелствуватъ следнитѣ редове на Иоакимъ Груевъ: (Моитѣ спомени—притурка на сп. Училищенъ прегледъ, 1906 год. стр. 13)

«Сполуката съ българската църква въ града спомогна на инициативата, земена отъ епархийското училище, за тържественно празднуване паметьта на българскитѣ просвѣтители. Посветено училището на покровителствуването на св. Кирилъ и Методий и украсено съ иконата имъ, то за първи пѫть почете паметьта имъ на 11 май 1857 год.» Ако можемъ да считаме това праздненство за първо, то ето вече 68 години, откакъ надлъжъ и наширъ изъ славянската земя се чествува паметьта на славянскитѣ равноапостоли.

Стои откритъ още въпроса съ датата 24 май. Може би всѣки между насъ си е задавалъ въпроса, защо именно на тая дата се празднува паметьта на св. братя, а не въ нѣкой другъ день, по-тѣсно свързанъ съ тѣхния животъ или дейность. Обикновенно паметьта на заслужили народни дейци се празднува въ деня, когато тѣ сѫ извършили нѣкое велико епохално дѣло. Св. Кирилъ е починалъ на 14. II. 869 год., а Св. Методий 6. IV. 885 год. Отъ друга страна нигдѣ въ литературнитѣ паметници отъ онова време не виждаме, че именно на 24. V. св. Кирилъ и Методий сѫ извършили нѣкое велико дѣло. Защо тогава се празднува тѣхната паметь на тая дата? Тоя въпросъ си задава и професоръ Погодинъ, въ своя Кирило-Методиевски сборникъ (1865 год. стр. 94 и 95) и по този поводъ прави твърдѣ интересни разсѫждения. Не намирайки никакво оправдание за празднуване паметьта на св. Кирилъ и Методий на 24. V, професоръ Погодинъ търси да узнае, какво още празднува църквата на тая дата и намира той въ календаря на светцитѣ следното: — 11 май, обновление на Цариградъ, станало въ време на първия вселенски съборъ, 324 г. следъ пренасяне престола отъ К. Велики отъ Римъ въ Цариградъ.

Тогава този градъ е наименованъ отъ 380 св. отци, участвующи въ събора — Константинополъ. И пита професоръ Погодинъ, по какъвъ поводъ е отнесено това възспоменание за св. братя Кирилъ и Методий къмъ деня на възспоминанието за обновлението на Цариградъ! Като се показва наклоненъ да счита, че това е пророчество, уважаемия професоръ продължава: — «Нека въ това забележително съединение на дветѣ възспоминания видимъ знаменателното указание, вѫжделенъ залогъ, за бѫдащата сѫдба на славянството. Кирилъ и Методий, първитѣ и уви последни до днесъ панслависти, сѫ длъжни да бѫдатъ символъ на общото славянско обновление. Славянския езикъ, тѣхното наследство, трѣба на бѫде съсрѣдоточието, връзката на всички славянски племена, основа на тѣхното единство, условие за възбуждане къмъ новъ животъ, източникъ на спасение и освобождение отъ всѣко иго, веществено и духовно. Кѫде, кога и какъ, провидението чрезъ историята ще имъ укаже».

Дали ще се изпълни пророчеството, на което професорътъ прави алюзия, бѫдащето ще ни покаже. Все пакъ остава загад-